

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 9

Evangelický farář Vladimír Míčán podnikl v roce 1934 cestopisnou výpravu do Bulharska, aby navštívil místa, kde žili čeští a slovenští osadníci. Svoje poznámky z cesty vydal v útlé knížce *Nevratem v nový svět*, která v roce 1934 vyšla nákladem časopisu *SVĚTLO A PRAVDA* v *Knižnici Biblické jednoty v Brně*.

Z této publikace zveřejňujeme část, která se týká osadníků ze Svaté Heleny kteří založili českou vesnici Vojvodovo v Bulharsku. Zde je devátý díl úryvku z knihy *Nevratem v nový svět*:

VLADIMÍR

MÍČAN.

Nepřátel v nový svět

*O českoslov. osadnících v Bulharsku -
Něco o českoslovácích v Jugoslávii a Maďarsku*

BIBLICKÁ JEDNOTA

KČ 11.-

„Dobře, tak jen okusíme!“

„Na jakou chuť to mělo?“ ptá se. „U mne na víc!“

Chutné jídlo kořenil svým dobrým rozmarem.

„Na návštěvu přišel strýc. Dítě poskakovalo kolem strýce a zas kolem pece a vždy strýci přimlouvalo: „Čičo (strýče), my máme něco v peci!“ Přinesli na stůl polévku. Strýc jedl málo. Nosili a zas nosili, a strýc pořád jedl málo, málo. Dítě se motalo kolem strýce a vždy mu přivolávalo: „Čičo, my něco máme v peci!“ Přestali již nosit. Ale v strýci se nyní ozýval citelně hlad. Tak rád by něco jedl, tak rád by se nyní pořádně najedl. Stydl se to říci, že má hlad. Pořád čekal, kdy hospodyně vytáhne to, co má v peci. Otáčel se k peci — díval se po hospodyni, a ona pořád nic a nic. A tak začal dorážet na dítě.

„A tak co, co pak tam v peci máte?“

„Máme v peci, máme.“

„Ale co tam máte?“

„Čičo, máme, máme.“

„A tak pověz, co?“

„Kofata!“

Kočka se okotila.

☆

„Jako by bylo tečení,¹⁸¹⁾ nezdá se vám?“

Ve dveřích se objevilo dítě. Pro náš hovor nebylo ho slyšet cápat.¹⁸²⁾

Přišlo něco koupit. Ale náš hostitel neprodal. „Jest dnes neděle a ty toho nepotřebuješ. Až zítra.“ „Taky

¹⁸¹⁾ Tečenie (Течение), proud, běh, směr, průvan, tečení! České: voda teče, je bulharsky do písmenky stejně: Вода тече! (voda teče).

¹⁸²⁾ Klepat = cápat, kozel, koza = cap.

prodám, když je velká nouze za něco, ale koupit na
zejtra, to ne!! Za nouze i v noci jsem hotov poslou-
žit . . .!“

*

V odpoledním shromáždění v modlitebně metho-
distů museli jsme na stinné straně do zahrady otevřít
všechna okna i dveře, aby prouděním vzduchu nemohlo
se vytvořit ovzduší k zalknutí.

Po shromáždění sešli jsme se zase u Hrůzů. Bylo
nás několik. Bratr kazatel projevil přání, kdyby tak
mohla býti taková evangelisace celý týden — ale já
v pondělí večer měl jsem přednášet v Sofii, v úterý ve-
čer v Bělehradě.

Bělehrad vybavil u bratra Čížka vzpomínku ne
veselou.

„Jel jsem přes Bělehrad do Bulharska. Tam mne
zadrželi. ‚Co jsi?‘ ‚Čech.‘ ‚A proč cestuješ na bulharský
pas?‘ Zavřeli mne do hostinství a řekli mně, že se ne-
smím ani hnout. Tak jsem tam seděl. Pozdě večer při-
šel voják a zavedl mne na noc někam do hotelu. A zas,
že se nesmím odtud hnout. Ráno přišel pro mne, že mu-
sím jít s ním. ‚A kam?‘ ‚Na loď.‘ ‚A to přece nepůjdem
pěšky.‘ Zaplatil jsem i za něho a jeli jsme elektrickou
drahou. Doprovodil mne až na loď. ‚Co to tady děláte
se mnou?‘ ‚Nic se tomu nediv! Podívej se tam na ten
plac. Tam jich Austriáci 15 pověsili.‘“

Slunce se zahalilo v mracích. Udělali jsme si nyní
procházku dolní částí obce. Šli jsme i na staveniště
české školy.

Zastavili jsme se u lůžka nemocného bratra Kopři-
vy. Naříkal na svou nemoc i na ten svět. „Kdo to jakživ
slyšel, aby lidé stříleli do mraků. To je nezbednost. Jen
dobré máme přijímati od Hospodina, zlé pak nikoli?“

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 9

Zde si můžete stáhnout první část v PDF:

[Mican_Stranka_120Stáhnout](#)

[Mican_Stranka_121Stáhnout](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)